

Prošlo je mnogo nedelja, ako ne i meseci. Da je bio imalo zainteresovan, mogao je da prati proticanje vremena, jer su ga hranili u razmacima koji su izgledali pravilni. Procenjivao je da mu daju tri obroka na dvadeset četiri časa; ponekad se maglovito pitao da li ga hrane noću ili danju. Hrana je začudo bila dobra, s mesom za svaki treći obrok. Jednom su mu dali čak i kutiju cigareta. Šibica nije imao, ali mu je večito ćutljivi stražar davao vatre. Prvi put kad je pokušao da puši beše mu pripala muka, ali nije popustio. Kutija mu je potrajala dugo: pušio je samo po pola cigarete posle svakog obroka.

Dali su mu tablicu za čiji je jedan ugao bila privezana križulja. Ispočetka ih nije upotrebljavao. Čak i budan, bio je u potpunoj apatiji. Često bi između dva obroka odležao gotovo ne pokrećući se, čas spavajući a čas se budeći u nejasne fantazije u kojima je i otvoriti oči bilo previše. Još odavno je bio navikao da spava s jakim svetlom na licu. Nije mu smetalo; jedina je razlika bila u tome što su mu snovi bili povezaniji. Celo to vreme sanjao je mnogo, i uvek lepe snove. Bio je u Zlatnom kraju, ili sedeo među veličanstvenim ruševinama osvetljenim suncem, s majkom, sa Džulijom, s O'Brajenom - nije radio ništa, prosto je sedeo na suncu i razgovarao s njima o mirnim snovima. Sad kad je podsticaj koji je davao bol bio uklonjen, činilo se da je izgubio moć intelektualnog naprezanja. Nije mu bilo dosadno, nije imao želje za razgovorom ili rasonodom. Prosto biti sam, ne biti tučen ni saslušavan, biti sit i sav čist, savršeno ga je zadovoljavalo.

Postepeno je počeo da provodi sve manje vremena u snu, ali još uvek ga ništa nije gonilo da ustaje. Želeo je jedino da mirno leži i oseća kako mu se u telu skuplja snaga. Opipavao bi se ovde-onde, nastojeći da se uveri da to nije iluzija, da mu se mišići zaista debljaju a koža zateže. Najzad se uspostavi van svake sumnje da se popravio; noge su mu u butinama bile neporecivo deblje nego u kolenima. Posle toga, ispočetka s oklevanjem, on počeo redovno izvoditi vežbe. Uskoro je bio u stanju da pređe tri kilometra, mereći ih koracima po ćeliji, i ugnuta ramena mu se počele ispravljati. Onda pokuša da radi komplikovanije vežbe; tu se zaprepasti i ponizi otkrivši šta sve nije sposoban da uradi. Nije mogao da se kreće brže no hodom, nije mogao da drži stoličicu u ispruženoj ruci, nije mogao da stoji na jednoj nozi a da ne izgubi ravnotežu. Čučnuvši, otkri da se može uspraviti na jedvite jade, s užasnim bolovima u butinama i listovima. Leže potrbuške i pokuša da se podigne rukama. Nije vredelo: nije se mogao pomaći ni za centimetar. No posle nekoliko dana - posle nekoliko obroka -čak i taj poduhvat mu pođe za rukom. Dođe vreme kad je bio u stanju da se tako podigne šest puta uzastopce. Poče se čak ponositi svojim telom i gajiti povremeno verovanje da mu se i lice vraća u pređašnje stanje. Jedino kad bi slučajno stavio ruku na ćelavo teme setio bi se izbornog, ruševnog lica koje ga je onog dana pogledalo iz ogledala.

Duh mu postade aktivniji. On sede na krevet od dasaka navalivši se leđima na zid, s tablicom na kolenima, i smišljeno se dade na posao da se prevaspita.

Bilo je sasvim jasno da je kapitulirao. Sad vide da je u stvari počeo kapitulirati još davno pre no što je doneo tu odluku. Od trenutka kad se našao u zgradi Ministarstva ljubavi, da, čak i tokom onih minuta kad su on i Džulija stajali bespomoćno dok im je gvozdeni glas govorio šta da rade, shvatio je svu lakoumnost, svu površnost svog pokušaja da se usprotivi moći Partije. Sad je znao da ga je svih tih sedam godina Policija misli posmatrala kao isenкта pod lupom. Nije bilo nijednog fizičkog čina, nijedne izgovorene reči, koje nisu primetili, nijednog misaonog procesa koji nisu bili u stanju da pogode. Čak su i ono beličasto zrnce prašine na koricama dnevnika uvek pažljivo vraćali na mesto. Puštali su mu magnetofonske snimke, pokazivali fotografije. Na nekima su bili on i Džulija zajedno, Da, čak i... Više se nije mogao boriti protiv Partije. Osim toga, Partija je bila u pravu. Tako je moralo biti: kako bi besmrtni, kolektivni mozak mogao da pogreši? Kojim se spoljnim merilom mogu proveravati njegovi